

Σαν σήμερα το 1935: Η κοίμηση του αγωνιστή Ιεράρχη Γερμανού Καραβαγγέλη

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

«Έρχεται ο Νικόλαος Μαυροκορδάτος, πρεσβευτής της Ελλάδος [...] και μου λέει «Θα γίνης επίσκοπος Καστοριάς [...]. Το Βουλγαρικό Κομιτάτο λυμαίνεται τον τόπο και πρέπει να πάη ιερέυς άξιος της αποστολής του. Κι έπειτα είναι θέλησις της Κυβερνήσεως».

Απομνημονεύματα Γερμανού Καραβαγγέλη

Η ψυχή του Μακεδονικού Αγώνα και του αντάρτικου του Πόντου, Γερμανός Καραβαγγέλης, κοιμήθη μια μέρα σαν σήμερα το 1935 “άνεργος σε ερείπια και εξόριστος”, όπως έγραψε στην διαθήκη του. Ένας Επίσκοπος και μαχητής και αγωνιστής. Ως Μητροπολίτης Καστοριάς οργάνωσε ένοπλα σώματα με εθελοντές από όλα τα μέρη της Ελλάδας. Υπήρξε από τις κύριες μορφές του Μακεδονικού

Αγώνα.

Την 21η Οκτωβρίου 1900, ο Γερμανός Καραβαγγέλης (κατά κόσμον Στυλιανός Καραβαγγέλης) εκλέγεται Μητροπολίτης Καστοριάς.

Η τοποθέτηση του δυναμικού ποιμενάρχη από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Κωνσταντίνο Ε΄ σε ένα νευραλγικό για την άμυνα του Ελληνισμού σημείο, αποτέλεσε την απάντηση του τελευταίου σε μια περιοχή όπου δρούσε πλήθος ομάδων κομιτατζήδων, τρομοκρατώντας τους κατοίκους των χωριών με σκοπό την προσχώρησή τους στην Εξαρχία.

Ο 34χρονος Μητροπολίτης σύντομα αναδεικνύεται σε ηγετική φυσιογνωμία του Αγώνα. Σταδιακά ανέπτυξε και συντόνισε ένα μεγάλο δίκτυο αγγελιαφόρων και πληροφοριοδοτών σε ολόκληρη τη Δυτική Μακεδονία, προσεταιριζόμενος ακόμη και μαχητικούς οπλαρχηγούς του βουλγαρικού κομιτάτου, όπως ο Καπετάν Κώττας.

Παράλληλα, οι ομάδες ελληνικών σωμάτων που οργάνωσε ο Μητροπολίτης, με επικεφαλής τον Παύλο Κύρου, τον Δημήτρη Νταλίπη και άλλους Μακεδονομάχους, αποδείχθηκαν σημαντικοί πρόμαχοι της πατριαρχικής παράταξης στα Κορέστεια.

Η αλληλογραφία με τον Παύλο Μελά

Αλληλογραφεί με τον Παύλο Μελά. Κι όταν αυτός ανεβαίνει στην Μακεδονία, του στέλνει μία εικόνα της Αναστάσεως του Κυρίου, που πάνω της είχε χαράξει τα εξής: «Τω πολυφιλήτω και φιλοστόργω τέκνω. Έντεινε και κατευοοδού και βασίλευε και κατακυρίευε εν μέσω των εχθρών σου». Επίσης, του στέλνει την σφραγίδα με το όνομα που θα χρησιμοποιούσε στον Αγώνα: «Μίκης Ζέζας».

Μετά δε τον τραγικό θάνατο του ήρωα, ο ίδιος τον κηδεύει, και όπως αναφέρει: «Μετέφερα απ τόν Μητροπολιτικό Ναό εις το παρακείμενον περίβολον του Βυζαντινού Ναού των Ταξιαρχών το σεπτό σκήνος του, το κατέβρεξα με πύρινα δάκρυα και απελθών έπεσα επί της στρωμνής μου όπως θρηνήσω τον αοίδιμον Ήρωα».

Απόσπασμα από τη διαθήκη του Γερμανού Καραβαγγέλη

Μετά το τέλος του Μακεδονικού Αγώνα, ο Γερμανός Καραβαγγέλης εποίμανε στην Αμάσεια και στην Κεντρική Ευρώπη. Εκοιμήθη στις 11 Φεβρουαρίου 1935 στο Baden της Αυστρίας.

«Η κηδεία μου θα γίνει στο Ναό του Αγίου Γεωργίου Καρύτση, με ένα μόνο Ιερέα χωρίς διάκονο.

Δεν δέχομαι δε στη κηδεία μου, ούτε αντιπρόσωπο του κράτους, ούτε της εκκλησίας, εάν τυχόν ήθελαν αναμνησθή μετά θανάτου τας Εθνικάς μου υπηρεσίας.

Δεν χρεωστώ εις κανέναν ουδέν όβολον, εις το Έθνος προσέφερα ότι ήτο δυνατόν ως Ιεράρχης του '21...»

Σήμερα κατάντησα να περιφέρομαι σχεδόν άνεργος σε ερείπια, εξόριστος από την Καστοριά, από την Αμασεία, από την Κωνσταντινούπολη, αφού γλίτωσα πολλές φορές το μαρτυρικό θάνατο στη Τουρκία και τελικά εξόριστος και από την Ελλάδα.

Φωτογραφία από το αρχείο IMMA